

עפ"ג 59078/05/22 - בנימין נהרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כבוד השופט דניאל בן טולילה
כבוד השופטת רחל תורן
המערער:
נגד
המשיבה:
בנימין נהרי
מדינת ישראל

14 ספטמבר 2022
עפ"ג 59078-05-22 נהרי נ' מדינת
ישראל

נוכחים:

המערער ובא-כוחו, עו"ד עלי אבו-לבן

ב"כ המשיבה, עו"ד אלכס דירנבוים

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של גניבה, לפי סעיף 384 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); התפרצות לבית מגורים/תפילה על מנת לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) בחוק העונשין; והחזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 בחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן שהמערער הודה בעובדותיו מתאר כי ביום 02.05.20 לאחר חצות הלילה המערער התפרץ לבית הכנסת "משען יעקב" באשקלון, דרך פתח שיצר בסורג חלון, פרץ כספת קיר בבית הכנסת ונטל ממנה כסף בסכום שאינו ידוע, הסתובב בחדרי בית הכנסת, חיטט בארונות ופיזר את תכולתם, מעך שתי קופות צדקה, רוקן אותן ונטל את תכולתן, שבר מגירות בארונות ונטל ממנה סכום כסף נוסף. בהמשך, המערער יצא מבית הכנסת ונעצר על ידי שוטר, ובתיקו נתפס כסף מזומן בסך ₪ 440 בשטרות ובמטבעות, אותו הוא גנב מבית הכנסת, וכן פטיש ואולר שהם מכשירים המשמשים לפריצה לבניין, מבלי שהיה לו הסבר להחזקתם.

בהסכמת הצדדים המערער הופנה לשירות המבחן שיכין עליו תסקיר, ולבקשת ההגנה נבחנה שאלת ביטול הרשעתו בדין.

שירות המבחן ערך תסקיר על המערער ממנו עולה שהמערער בן 21, רווק. ללא עבר פלילי. מתגורר עם בני משפחתו במרכז הקליטה באשדוד. נולד בתימן. המערער תיאר כי בילדותו בתימן היה עד לרצח של קרוב משפחה, ובהקשר לכך נחטף על ידי מוסלמים למספר ימים. ואירועים אלו הותירו בו חותם. ובשל חשש ממשי לחייו הוריו החליטו להעלותו לארץ בחשאי. הוא עלה לישראל יחד עם אחיו והשניים התגוררו בבית קרובי משפחה. לאחר כשנה, הוא נאלץ לחזור

לתימן, ולאחר תקופה מסוימת שוב נשלח לארץ על ידי הוריו, התגורר בבית קרוב משפחה ולמד במסגרות דתיות. בשנת 2013 המערער הוכר כקטין נזקק ועבר למשמורת רשויות הסעד. ולאחר שעלה חשד שהוא מנוצל לעבודות שונות בבית בו התגורר, מנהל הפנימיה בה שהה מונה כאפוטרופוס עליו. בשנת 2015 הוריו עלו ארצה והוא עזב את לימודיו ועבר להתגורר עימם במרכז הקליטה, ולאחר מכן שולב במסגרת קידום נוער וסיים 11 שנות לימוד בתיכון מקצועי. המערער שיתף כי החוויות שחווה במהלך חייו משפיעות עליו גם היום. חשש מגיוסו לצה"ל על רקע קושי נפשי, ושחרר על רקע אי התאמה. אשר לעבירה, הודה בביצועה וטען שהמניע לה הוא ניסיון לקבל פטור משירות, וכי תכנן להשיב מאוחר יותר את הכסף שלקח. ביטא חרטה ובושה וקושי להשלים עם מעשיו. שירות המבחן סקר את גורמי הסיכוי והסיכון של המערער, התרשם כי קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית ומקיומה של נזקקות טיפולית והמליץ על צו מבחן למשך שנה ו- 220 שעות של"צ. אשר להרשעה, שירות המבחן התרשם שאירוע העבירה חריג להתנהגות המערער והוא משתדל לשמור על אורח חיים נורמטיבי ומעוניין להשתלב בטיפול, וסבר כי ניתן לשקול בחיוב לבטל את הרשעתו.

התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשי המערער נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטיל על המערער עונש ברף הבינוני של המתחם וענישה נלווית.

ההגנה עתרה לקבל את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעת המערער ולהטיל עליו של"צ.

בית המשפט עמד על הערכים המוגנים בעבירות ועל מידת הפגיעה בהם; על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; ועל מדיניות הענישה. וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודת שירות ל- 16 חודשי מאסר בפועל. בהמשך, התייחס לבקשת המערער לבטל את הרשעתו וקבע כי אופי העבירות וחומרתן אינם מתאימים לאי הרשעה, ובנוסף, המערער לא הצביע על נזק מיוחד שיגרם לו מהרשעתו, ואין מקום לבטל את הרשעתו. אשר לעונש שראוי להטיל על המערער, בית המשפט עמד על נתוני המערער, ובין היתר, נסיבות חייו המורכבות, גילו בעת ביצוע העבירה וכיום, העובדה שאין לו עבר פלילי, שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן והמלצות שירות המבחן עליו, הודאתו במיוחס לו ועמדתו ביחס למעשיו, וחלוף הזמן מביצוע המעשים, ובסופו של דבר מצא לחרוג במידה מסוימת מהמתחם שנקבע, בשל שיקולי שיקום המערער, והטיל עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, צו מבחן למשך שנה, מאסר על תנאי, פיצוי בסך 5,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה על סך 5,000 ₪.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען כי בית המשפט קמא טעה שלא אימץ את המלצות שירות המבחן. עמד על נסיבותיו החריגות של המערער, על עמדתו ביחס למעשיו, על תהליך השיקום שלו והתרשמות שירות המבחן ממנו, וטען כי שקלול הנתונים מצדיק לחרוג משמעותית ממתחם העונש ההולם, לבטל את הרשעת המערער ולהטיל עליו של"צ. אשר להרשעת המערער, טען כי הנזק שעלול להיגרם למערער מהרשעתו אינו עומד ביחד סביר לחומרת העבירה בנסיבותיה, כי מדובר במעשים ברף חומרה נמוך שהנזק שנגרם מהם קטן, ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע על המערער, ובהתחשב בגילו של המערער אין צורך להוכיח נזק קונקרטי. אשר לעונש, טען, כי מתחם העונש שנקבע מחמיר גם ביחס לפסיקה הנוהגת בעבירות דומות והיה מקום להעמידו ברף התחתון על מאסר על תנאי. וביקש כאמור, לבטל את הרשעת המערער ולהטיל עליו 220 שעות של"צ. בדיון היום, ב"כ המערער חזר בו מעתירתו לביטול הרשעת המערער וטען לביטול המאסר בעבודות שירות ולאימוץ המלצת שירות המבחן בדבר השירות לתועלת הציבור.

ב"כ המשיבה טענה שבית המשפט קמא היה ער לנסיבותיו המיוחדות של המערער והתחשב בהן, ועל רקען הוא הקל בדינו של המערער. וטענה כי אין מקום להקלה נוספת בעונש.

קראנו את כל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו לקבל את הערעור.

עבירת ההתפרצות הינה עבירה חמורה שאין להקל בה ראש כלל ועיקר. הדברים נכונים גם כשמדובר בהתפרצות למבנה שאיננו משמש למגורים או לעסקים. החומרה הטבועה בהתפרצות למקום תפילה וגניבה ממנו, ברורה מאלה ואיננה צריכה הרחבה.

חומרת העבירה המושגית הינה מרכיב חשוב בקביעת העונש, אולם לצדה יש להתחשב בנתונים ונסיבות נוספים. כאן, מדובר בבחור צעיר כבן 19, עולה חדש, שנסיבות חייו קשות ומורכבות. למרות זאת, הוא מצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי והוא תומך במשפחתו מבחינה כלכלית. המערער הודה במעשיו והביע עליהם צער ובושה. אין לו עבר פלילי, ומאז ביצוע העבירה, לפני כשנתיים, הוא לא ביצע עבירות נוספות. שירות המבחן התרשם שאין לו דפוסים עברייניים ושאירוע העבירה אינו מאפיין את התנהגותו, והמליץ לשלב אותו בטיפול ולהטיל עליו ענישה שיקומית בדמות של"צ. בית המשפט קמא אכן נתן את דעתו לנתונים אלה ובעטיים הוא הקל בדינו של המערער, אולם בנסיבות בכללותן נראה לנו שיש מקום לצעוד עוד צעד אחד לעבר המערער, גם אם לפני משורת הדין, על מנת למנוע זעזוע במרקם העדין של תפקודו האישי והמשפחתי ולאפשר את שיקומו לטווח הארוך. יוער כי מבחינה מהותית, שירות לתועלת הציבור בהיקף של מאות שעות, דומה במרכיבים מסוימים שלו לביצוע עבודת שירות לתקופה קצרה.

נוכח האמור, אנו מקבלים את הערעור, מבטלים את רכיב המאסר בפועל שהוטל על המערער ומחייבים את המערער בביצוע 220 שעות של"צ. יתר הוראות גזר הדין של בית המשפט קמא יעמדו בעינם.

בית המשפט הסביר למערער בלשון פשוטה את חובתו לבצע את השירות לתועלת הציבור בהתאם להוראות הממונים ואת המשמעויות העלולות לנבוע מהפרת ההוראות, כולל הטלת עונש אחר על העבירה המקורית. המערער מסר כי הוא מבין את הדברים ומסכים לבצע שירות לתועלת הציבור.

מזכירות בתי המשפט תעביר את פסק הדין לשירות המבחן, המתבקש להגיש לבית המשפט בתוך 20 יום תכנית של"צ עבור המערער.

ניתן והודע היום י"ח אלול תשפ"ב, 14/09/2022 במעמד הנוכחים.

רחל תורן, שופטת

דניאל בן טולילה, שופט

אליהו ביתן, שופט, סגן
הנשיאה